

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 8.2.2019.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

DAVID DANZMAYR dirigent
CLAIRE HUANGCI klavir

SANJA DRAKULIĆ
LUDWIG VAN BEETHOVEN

PLAVI CIKLUS

JER NISTE ČULI SVE!

PLAVI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

DAVID DANZMAYR dirigent

CLAIRE HUANGCI klavir

SANJA DRAKULIĆ

RARA AVIS (praizvedba)

10'

LUDWIG VAN BEETHOVEN

KONCERT ZA KLAVIR I ORKESTAR, op. 61a

Autorova transkripcija Violinskog
koncerta, op. 61

45'

Allegro ma non troppo

Larghetto

Rondo: Allegro

* * *

LUDWIG VAN BEETHOVEN

4. SIMFONIJA u B-duru, op. 60

Adagio - Allegro vivace

Adagio

Allegro vivace

Allegro ma non troppo

35'

DAVID DANZMAYR dirigent

Maestro **David Danzmayr** - šef dirigent Zagrebačke filharmonije od 2016./2017. - jedan je od najtalentiranijih i najuzbudljivijih europskih dirigenata svoje generacije.

Bio je asistent dirigenta u Kraljevskom škotskom nacionalnom orkestru, kao i šef dirigent Filharmonijskog orkestra Illinoisa u Chicagu. Istu funkciju danas obnaša i u Komornom orkestru *ProMusica* u Columbusu (Ohio), a bio je umjetnički savjetnik festivala u Breckenridgeu (Colorado).

Dobitnik je prestižnih nagrada međunarodnih dirigentskih natjecanja, uključujući drugu nagradu natjecanja *Gustav Mahler*, kao i više nagrada na natjecanju *Nicolai Malko*, a jedini je europski dirigent koji je stigao do finala natjecanja *Sir Georg Solti* u organizaciji Simfonijskog orkestra iz Chicaga.

Za iznimne umjetničke rezultate primio je Odlikovanje Bernharda Paumgartnera koje dodjeljuje Međunarodna zaklada *Mozarteum* iz Salzburga.

Ovi uspjesi lansirali su njegovu međunarodnu karijeru, a ubrzo je postao traženi gost dirigent priznatih orkestara diljem svijeta, kao što su Simfonijski orkestar grada Birminghama, Bamberški simfoničari, Simfonijski orkestar New Jerseyja, Simfonijski orkestar Basela, *Mozarteum*-orkestar, Orkestar grada Chicaga, Filharmonija iz Louisiane, Islandski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar grada Odensea, Salzburška komorna filharmonija, *Bruckner*-orkestar iz Linza, Simfonijski orkestar Bečkoga radija i Simfonijski orkestar Stuttgartskog radija, među ostalim.

Redovito nastupa u vodećim svjetskim dvoranama kao što su *Musikverein* i *Konzerthaus* u Beču, Velika festivalska dvorana u Salzburgu, Usher Hall u Edinburghu te Dom Simfonijskog orkestra iz Chicaga.

Glazbenu naobrazbu primio je na *Mozarteumu* u Salzburgu, gdje je studirao klavir, a potom i dirigiranje u klasi Dennisa Russella Daviesa. Snažan utjecaj na njega ostavili su Pierre Boulez i Claudio Abbado u vrijeme dok je bio stipendist Orkestra mladih *Gustav Mahler*, kao i Leif Segerstam tijekom usavršavanja na Akademiji *Sibelius* u Helsinkiju. Dodatna iskustva stjecao je kao asistent Neemea Järviija, Stéphane Denèvea, Carlosa Kalmara, Sir Andrewa Daviesa i Pierrea Bouleza.

JER NISTE ČULI SVE!

CLAIRE HUANGCI klavir

“Claire Huangci, nekad čudo od djeteta, čija je izvanredna virtuoznost zapanjila cjelokupni pijanistički svijet, u međuvremenu je sazrela kao glazbenica i umjetnica. Posebno je to uočljivo kada je riječ o njezinim kreativnim no nadasve uvjerljivim interpretacijama Mozarta, Beethovena i Schuberta. (ocjena žirija, 1. nagrada na natjecanju *Géza Anda* 2018.)

Mlada američka pijanistica kineskog podrijetla, dobitnica prve nagrade i nagrade *Mozart* na natjecanju *Géza Anda*, **Claire Huangci** etablirala se kao iznimno cijenjena umjetnica koja očarava publiku svojom “blistavom virtuoznošću, umjetničkom senzibilnošću, baš kao i razvijenim smislom za komunikaciju s publikom, u kojoj do izražaja dolazi njezino istančano razumijevanje dramaturgije glazbe”. (*Salzburger Nachrichten*)

Međunarodnu karijeru započela je kao devetogodišnjakinja, s nizom koncertnih nastupa, stipendija i nagrada. Skrenula je pozornost na svoju izvanrednu darovitost osvajanjem druge nagrade na međunarodnom natjecanju ARD-a 2011. godine, postavši time daleko najmlađa glazbenica koja je osvojila nagradu na tome glasovitom natjecanju. No trebalo je proći još nekoliko godina sazrijevanja da dođe do spoznaje da će klavir doista biti i njezin poziv. U tome smislu, doprinos njezinih učitelja Eleanor Sokoloff i Garyja Graffmana s Instituta *Curtis* u Philadelphiji bio je od iznimna značaja,

baš kao i studij pod mentorstvom Arieja Vardija na Sveučilištu za glazbu, kazalište i medije u Hannoveru. Po stjecanju diplome u proljeće 2016. postala je Vardijeva asistentica.

Umjetnički proboj ostvarila je interpretacijama Chopinove glazbe, osvojivši prve nagrade na Chopinovim natjecanjima u Darmstadtu 2009. i u Miamiu 2010. godine. Od tada je umnogome proširila svoj repertoar, dokazavši se kao iznimno svestrana umjetnica ne samo izvedbama klasičnog kanona, već i velikog broja suvremenih djela. Održala je brojne recitale, ali i nastupe s najuglednijim orkestrima među kojima su *Mozarteum*-orkestar iz Salzburga, Simfonijski orkestar Stuttgartskog radija (pod ravnanjem Rogera Norringtona), *Tonhalle*-orkestar iz Züricha, Münchenski komorni orkestar, Kineska filharmonija, Filharmonija iz Vancouvera te radijski orkestri Santa Fea i Moskve, koncertirajući na velikim koncertnim podijima kao što su *Carnegie Hall*, *Konzerthaus* u Beču, *Konzerthaus* u Berlinu, *Gasteig* u Münchenu, *Gewandhaus* u Leipzigu, *Salle Cortot* u Parizu, *Oji Hall* u Tokiju te Simfonijska dvorana u Osaki. Gostovala je i na festivalima kao što su *Kissinger Sommer*, *Verbier Festival*, *Menuhin Festival* u Gstaadu, Glazbeni festival Schleswig-Holsteina, Festival u Rheingauu i Festival Jugozapadno-njemačkog radija u Schwetzingenu.

Nakon protekle, iznimno dinamične sezone, koju su obilježili solistički debiji u *Elbphilharmonie* u Hamburgu i na Klavirskom festivalu u Ruhru, kao i turneja po Kini sa Simfonijskim orkestrom Bečkog radija pod vodstvom Corneliusa Meistera, recentnu sezonu započela je koncertima s Bernskim simfonijskim orkestrom pod ravnanjem Marija Venzaga. Nova sezona uključuje i nastupe u glasovitim dvoranama kao što su bečki *Konzerthaus*, Akademija *Franz Liszt* u Budimpešti, *Tonhalle* u Zürichu, *Suntory Hall* u Tokiju te Dvorana Instituta *Smithsonian* u Washingtonu.

Nakon debitantskog solo CD-a s djelima Čajkovskog i Prokofjeva te nagrađivanog dvostrukog albuma sa Scarlattijevim sonatama (Nagrada njemačkih glazbenih kritičara i *Gramophone Editors Choice*), u proljeće 2017. izdala je hvaljeni album posvećen Chopinovim noćurnima.

“Trebamo li još jednu snimku Chopinovih nocturna? Ne baš! No, nakon slušanja novog dvostrukog CD-a Claire Huangci, odgovor je da!” (*Süddeutsche Zeitung*) Neposredno pred novu sezonu, objavila je i svoj četvrti solo album za *Berlin Classics/Edel* koji donosi njezine izvedbe svih preludija Sergeja Rahmanjinova.

SANJA DRAKULIĆ

RARA AVIS (praizvedba)

Stvaralaštvo **Sanje Drakulić** širom je otvorilo prostore suvremenoga glazbenog života energičnom gestom moćnog stvaralačkog potencijala. Predstavnica prve generacije mladih skladatelja nove Hrvatske, teško proživjevši dramatične događaje jugoslavenskog raspada, jedva da je bila ušla u razdoblje umjetničke zrelosti, a već je postala autoricom više od stotinu kompozicija u svim žanrovima suvremene glazbe: od velikih scenskih djela - opere i baleta, simfonija, koncerata, oratorija i zborova, do komorno-instrumentalnih kompozicija za različite sastave, solističkih instrumentalnih i vokalnih kompozicija te elektronske glazbe.

Sanja Drakulić je započela svoje glazbeno putovanje u rodnom Zagrebu: prvo u GŠ *Lisinski*, a zatim na Muzičkoj akademiji, u klasi istaknute hrvatske pijanistice Pavice Gvozdić, koja je među prvima podržala skladateljske eksperimente svoje učenice.

Taj novi hobi - komponiranje - uputio je mladu diplomiranu glazbenicu u Moskvu, na pohađanje cijelog studija kompozicije unutar zidina Moskovskoga konzervatorija, kod profesora A. Pirumova i J. Bucka. Tijekom studija u Moskvi Sanja Drakulić upija ne samo tradiciju ruske skladateljske škole nego i sve nove i značajne tendencije svjetske kulture, posjećujući seminare vodećih europskih i američkih skladatelja koji su gostovali u Moskvi: Stockhausena, Bouleza, Cloziera, Stroppe, Crumba, Eatona, Appletona i drugih. Upoznavanje različitih slojeva suvremene glazbene kulture oblikovalo je stvaralački stav mlade autorice, koji je već u najranijim djelima prodro u teme univerzalnog značenja te o njima otvoreno i sugestivno govorio.

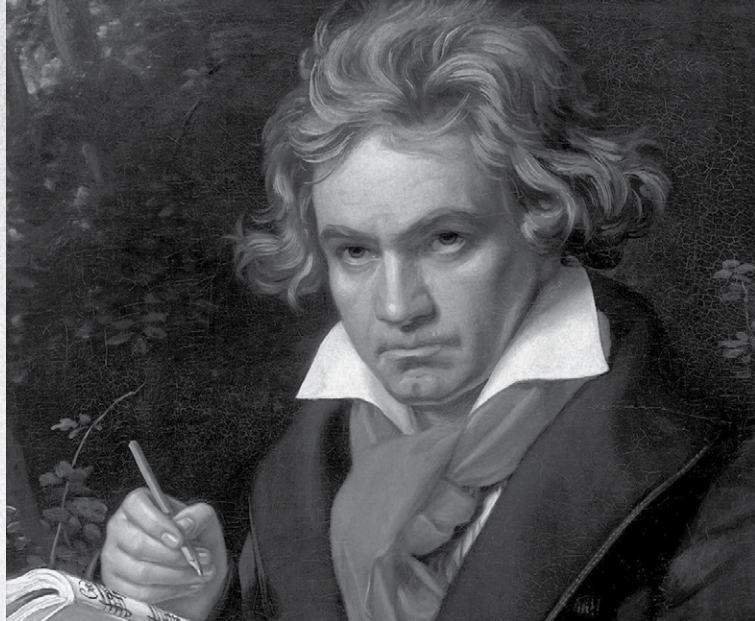
Članica skladateljskih saveza triju zemalja - Hrvatske, Rusije i Velike Britanije, Sanja Drakulić aktivna je sudionica međunarodnoga glazbenog života današnjice. Njezine kompozicije čuju se na najvećim međunarodnim forumima suvremene glazbene umjetnosti u Hrvatskoj, kao što su: Muzički biennale Zagreb, Osorske glazbene večeri, Glazbena tribina u Puli i Opatiji, *Cro Patria* u Splitu, ljetni glazbeni festivali u Labinu, Lubenicama, Rijeci, Zagrebu i drugdje te u inozemstvu: *Kamerfest ArsKosova* u Prištini (Kosovo), Ivo Pogorelich Festival u Bad Wörishofenu (Njemačka), *Begegnungen* u Innsbrucku (Austrija), *Rassegna Polifonica Internazionale* u Privernu (Italija), *Spaziomusica* u Cagliariju (Italija), Moskovska jesen i Alternativa u Moskvi (Rusija), *Putovi zvuka* u St. Peterburgu (Rusija), *Two Days and Two Nights of New Music* u Odesi (Ukrajina), *Icebreaker* u Seattleu (SAD) i drugdje. Sanja Drakulić je profesorica kompozicije na Sveučilištu J. J. Strossmayera u Osijeku i aktivna je sudionica međunarodnih obrazovnih programa za mlade izvođače i skladatelje. (Larisa Loginova)

“Velika mi je čast što Zagrebačka filharmonija posvećuje pažnju mom stvaralaštvu. Do sada je ZF izvela moja djela: *Polihymnia*, dirigent Leonid Nikolajev, 1996., *Simfonija 1991*, dirigent Nikolaj Aleksejev 1996., *Kepler 452-b*, dirigent Ivan Repušić, 2015., narudžba povodom otvorenja 145. sezone ZF-a, a niz nastavlja večerašnja praizvedba.

Kompoziciju *Rara avis* je naručila Zagrebačka filharmonija. To je jednostavačno djelo nastalo u jednom dahu. *Rara avis* na latinskom znači *Rijetka ptica*. Sama muzika me navela na pomisao o rijetkoj ptici. Ta ptica leti cijelo vrijeme, ne zaustavlja se, neumorna je i uporna. Ide svojim putem. Promatra svijet oko sebe i sebe u tom svijetu u potrazi za novim i lijepim avanturama. Nekada se druge ptice pridruže njoj, nekada ona jatu, ali *Rara avis* ostaje svoja, različita od drugih te u suštini sama". (Sanja Drakulić)

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

LUDWIG VAN BEETHOVEN

KONCERT ZA KLAVIR I ORKESTAR, op. 61a

Autorova transkripcija Violinskog koncerta, op. 61

Jedino koncertantno djelo napisano za violinu solo **Ludwig van Beethoven** (1770. - 1827.) skladao je u kratkome vremenskom razdoblju od studenoga do prosinca 1806. godine. Taj po svemu sudeći jedinstveni trenutak nadahnuća nije došao nimalo slučajno, budući da se skladatelj do tada već prilično "izvještio" u pisanju za ovaj instrument. Još kao mladić učio je svirati violinu, a potom i violu, te se tek kasnije posvetio klaviru i skladanju. Ranih 1790.-ih započeo je pisati violinski koncert u C-duru, no nikada ga nije dovršio. Na prijelazu u 19. stoljeće skladao je i dvije Romance za violinu i orkestar, a do 1806. dovršio je i devet od ukupno deset sonata za violinu i klavir. Takav gotovo "školski" put posve je logično slijedio Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 61, djelo koje je Beethoven posvetio svojem dugogodišnjem prijatelju Stephanu von Breuningu, a napisao ga na poticaj drugoga prijatelja, violinista Franza Clementa, koji je skladbu i praižveo.

Beethoven i Clement upoznali su se godine 1794. kada je bečki violinist imao trinaest godina i bio na sigurnom

zf

11

putu osvajanja čitave Europe, napose Londona, svojim virtuoznim sviračkim umijećem. Bili su prijatelji i kolege, a Clement je, kao koncertni majstor i dirigent orkestra u Theater an der Wien, godine 1805. priredio premijeru prve verzije Beethovenove opere *Fidelio*.

Navodno je Carl Czerny izjavio da je Beethoven dovršio zadnje stranice svojega Koncerta samo dva dana uoči praizvedbe 23. prosinca 1806. u Theater an der Wien. Clement je, stoga, veći dio novoskladanoga djela morao praizvesti čitajući s lista. Izgleda da mu ova okolnost ipak nije stvarala veće probleme, a da se doista radilo o izuzetnom virtuozu govori i činjenica da je te iste večeri na jednoj jedinjoj žici izveo niz (vrlo vjerojatno vlastitih) varijacija - držeći pritom violinu gornjom stranom prema dolje.

Anton Schindler, kroničar Beethovenova života, pisao je 1840. da praizvedba nije imala osobitoga uspjeha kod bečke publike i kritike, koja je ostvarenje Clementova prijatelja ocijenila predugačkim, bez pravoga kontinuiteta, s upornim, prilično zamarajućim ponavljanjem nekih sasvim prosječnih pasaža.

20. travnja 1807. Beethoven je prodao nekolicinu djela uključujući i Koncert za violinu londonskome nakladniku i pijanistu Muziu Clementiju, a Clementi ne samo da je objavio Violinski koncert nego je potaknuo i verziju djela za klavir i orkestar. Tijekom rada na klavirskoj inačici Beethoven je učinio i novu reviziju solističke dionice violine, i ta je finalna verzija ona koju poznajemo i danas. Zanimljivo je da je verzija za klavir - s originalno skladanom kadencom koja posve neočekivano uključuje timpane prizivajući tako sam početak djela - objavljena najmanje šest mjeseci prije originala za violinu.

Bilo kako bilo, tijekom Beethovenova života sudbina Violinskog koncerta nije se promijenila od recepcije koju je djelo zaprimilo na praizvedbi. Koncert je ostao u sjeni drugih skladateljevih ostvarenja, posebice njegovih simfonija i klavirskih koncerata. Schindler potvrđuje: "... i violinisti i klaviristi odbacili su djelo, a violinisti su čak tvrdili da ga je nemoguće odsvirati".

I tko zna kakva bi povijest ovoga Koncerta bila, da ga četrdesetih godina 19. stoljeća nije prigrio glasoviti violinist Joseph Joachim. On je djelo prvi put izveo 1844.

u Londonu s orkestrom Filharmonijskog društva pod ravnanjem Felixa Mendelssohna-Bartholdyja - na sveopće odobravanje i publike i kritike. A virtuoz Joachim imao je tada samo trinaest godina!

LUDWIG VAN BEETHOVEN

4. SIMFONIJA u B-duru, op. 60

U ljeto 1806. **Ludwig van Beethoven** odmarao se u ljetnoj rezidenciji princa Lichnowskog (nakon neuspjele praizvedbe *Leonore*, rane verzije *Fidelia*), u mjestu Grätz u Gornjoj Šleziji, daleko od Beča. Njihov nedaleki susjed bio je prinčev rođak, dobro stojeći knez Franz von Oppersdorff - veliki ljubitelj glazbe, koji je raspolagao s čitavim profesionalnim orkestrom, a čak je i od svojih sluga, navodno, tražio da vladaju barem jednim glazbenim instrumentom. Kada su ga te godine u njegovu dvorcu posjetili Lichnowsky i Beethoven, priređena je izvedba skladateljve Druge simfonije, a Oppersdorff je u toj prigodi od Beethovena naručio novo djelo.

Prema običajima toga doba, posveta je, međutim, imala svoju cijenu, a uz ime na partituri, kupac bi dobivao i izvođačka prava na ugovoreni rok - obično šest mjeseci. Beethoven je u početku smjerao ponuditi mu Simfoniju u c-molu (Petu). No dva dovršena stavka ostavio je po strani i započeo potpuno novo djelo. Skladba je nastajala s lakoćom; zaključena je u samo nekoliko mjeseci te 1806. godine.

Početakom 1808. Oppersdorff je učinio više uplata za željenu posvetu, ali kada je Beethoven Petu prodao princu Lobkowitzu, još jednom svojem pokrovitelju (zbog financijskih poteškoća, kako je Oppersdorffu objašnjavao u studenom iste godine), u zamjenu je knezu ponudio Četvrtu simfoniju.

Skladba je praizvedena na privatnom koncertu u bečkom dvorcu princa Lobkowitza, u ožujku 1807., na programu koji je uz novu simfoniju donio i praizvedbu Četvrtog klavirskog koncerta sa skladateljem za solističkim instrumentom te uvertiru

Coriolan. Prva javna izvedba dogodila se na takozvanim Koncertima za ljubitelje glazbe u Beču u siječnju 1808., pod skladateljevim dirigentskim vodstvom.

Izvedba kod Lobkowitza nije polučila veće reakcije javnosti (doduše, vrlo je oštro tada reagirao Carl Maria von Weber), no osvrt nakon izvedbe u siječnju 1808. bio je većim dijelom pozitivan: “Početni je *Allegro* vrlo lijep, strastven i harmonijski bogat, a i menuet s triom ima originalni karakter. U *Adagiu* bi se moglo poželjeti da melodija nije toliko rascjepkana među različitim instrumentima”. Jedan drugi kritičar godine 1811. zaključio je: “Po nadahnuću (djelo je) najbliže skladateljevoj Drugoj”.

Blago zanemarivanje Beethovenove Četvrte započelo je još za skladateljeva života. Godine 1814., kada je Beethoven bio na vrhuncu slave, jedan se cijenjeni kritičar zapitao: “... maestraova Simfonija u B-duru u više je navrata opisivana kratko i sažeto... No zar zaslužuje manje od drugih njegovih simfonija?”. Čini se da je Četvrta i tada, kao u stanovitoj mjeri i danas, ostala “djelo u sjeni”. Ali nije imala niti puno sreće, kada se “poput nježne starogrčke djeve” našla između “dva sjevernjačka kolosa” (Treće - *Eroice* i Pete), kako je nešto kasnije o njoj slikovito primijetio Robert Schumann.

Beethovenovo objašnjenje upućeno knezu Oppersdorffu, o razlozima napuštanja prethodnog i skladanja novog djela, bilo je da se Simfoniju u c-molu, “zajedno s jednom drugom”, obvezao prodati nekom drugom (Peta i Šesta posvećene su princu Lobkowitzu i knezu Razumovskom). Sir George Grove napominje, s druge strane, da je nastanak Četvrte mogao imati i čisto estetičke razloge; da bi, naime, nakon *Eroice* bilo umjetnički promašeno skladati još jednu sličnu simfoniju. Stvaranje Četvrte i njen glazbeni karakter povezuju se i s rijetkim optimizmom koji je 1806. “vladao” (tada, kažu, zaljubljenim) Beethovenom, o kojemu, optimizmu, nalazimo tragove i u jednoj bilješci među skicama iz ljeta iste godine: “... unatoč svim društvenim preprekama, još uvijek si u stanju skladati opere (misli se na *Fidelia*, op. ur.)”.

Do kraja njegova života, kritika je u Četvrtoj gledala “klasičkoga Beethovena”: “Ne postoje riječi koje bi opisale duboki, snažni duh ovoga djela iz njegova ranog i najljepšeg razdoblja”; pritom su poveznice s kasnim Haydnovim simfonijama i danas neizbježne. S druge strane, “*Adagio*”, kako primjećuje skladatelj Hector Berlioz, “u pogledu blagosti i čistoga užitka nadilazi sve o čemu bi i najbujnija mašta mogla sanjati, stavljajući ga na visoko mjesto među ona Beethovenova djela koja su nagrađena sveopćim divljenjem”.

Možda će iznenaditi spomene li se da je veliki Herbert von Karajan upravo Četvrtu spominjao kao najtežu među Beethovenovim simfonijama. Kao da je time želio dati potvrdni odgovor na davno postavljeno retoričko pitanje onoga glazbenog kritičara sa sredine teksta; da ova “nježna djeva klasičkog držanja”, naime, u vječnom društvu dvojice mrtvoobiljnih simfonijskih divova, itekako zaslužuje da joj se s vremena na vrijeme ukaže i koji učtivi kompliment više.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA
www.gad.hr

**JER
NISTE ČULI
SVE!**

JER NISTE ČULI SVE!

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK / 15.2.2019.
KONCERTNA DVORANA LISINSKI

In memoriam **LOVRO von MATAČIĆ**

DAVID DANZMAYR dirigent
ALEXANDRA SOUMM violina

VIVALDI / RICHTER / BERSA / BEETHOVEN

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

VIOLINE I. Martin Draušnik, koncertni majstor, Dunja Bontek**,
Ana Slavica, Alina Gubajdullina, Kornelija Balaž, Teodora Sucala Matei,
Lana Adamović, Saki Kodama, Marija Bašić, Davide Albanese

VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Darko Franković**,
Ivo Jukić, Dragana Tomić, Vlatka Pecić Juranić, Paola Beziza,
Margareta Ugrin, Sergii Vilchynskiy

VIOLJE Dragan Rucner*, Hiwote Tadesse**, Igor Košutić, Asja Frank Perčić,
Lovorka Abramović Šoljan, Pavla Kovač, Maja Pinterić Šibl, Marko Otmačić

VIOLONČELI Jasen Čehfi*, Vinko Rucner**, Miljenko Šajfar, Martina Pavlin,
Oliver Đorđević, Tanja Andrejčić

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Antal Papp**, Ilin Dime Dimovski,
Borna Dejanović, Franjo Zvonar

FLAUTE Ana Batinica*, Matea Škarić Janković

OBOJE Branka Bošnjak*, Vittoria Palumbo

ENGLJSKI ROG Žarko Antonić

KLARINETI Mario Fabijanić*, Rude Mimica

FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Vasko Lukas

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Daniel Molnar, Lenart Istenič, Nikola Jarki

TRUBE Mario Lončar, Dario Cepić

TROMBONI Ivan Mučić, Marin Rabadan, Goran Glavaš

TUBA Krunoslav Babić

TIMPANI Tomislav Kovačić*

UDARALJKE Leonardo Losciale, Renato Palatinuš

HARFA Mirjam Lučev-Debanić*

NADZORNIK ORKESTRA Davor Čapković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

CRVENI CIKLUS

PEUGEOT

WIENER
OSIGURANJE
WIRTSCHAFTS
VERSICHERUNGSGRUPPE

ULAZNICE.HR
UVAZUJTE SE ZA
VREMENE PROMJENE

BCC
SERVICES

Jutarnji LIST

Zf
17

ISKLUČI PROBLEME
UKLUČI
GLAZBU

OFF
CIKLUS

Grad Zagreb

PARTNERI U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

SPONZORI

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PEUGEOT

KATIA GUERREIRO

FADO JE IN!

PETAK 22.2. / 19:30 / LISINSKI

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA
DARIO SALVI dirigent

Blagajna Zagrebačke filharmonije • www.ulaznice.hr • www.zgf.hr

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Korektura: Ana Marić

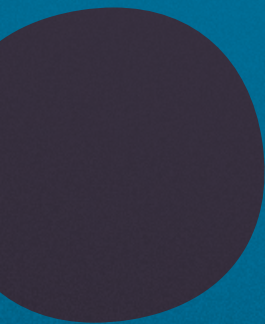
Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena: 5 kuna

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.

www.zgf.hr